

INFORMATOR

Adres: Drukarnia
S. Mikołajski, Śrem.

powiatu

śremskiego

Telefon
Nr. 74.

Prenumerata: miesięcznie w Administracji 1.70 w Urzędach Poczтовых 1.80 zł. Cena pojedynczego numeru 20 gr. Ogłoszenia: 20 groszy za wiersz nonparelony i łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: S. Mikołajski w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy podpisujący. Za działy nieurzędowe: S. Mikołajski w Śremie.

Dział urzędowy.

Świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt i znakowanie bydła rogatego.

Mimo kilkakrotnych pouczeń i ogłoszeń w sprawie należytego wystawiania świadectw miejsca pochodzenia zwierząt i znakowanie (kolczykowania) bydła rogatego stwierdza się jeszcze wciąż przy dorywczych kontrolach wzgl. przy badaniu zwierząt na targach, jarmarkach, rampach kolejowych i t. p. rzeczy niedomagań zachodzących przy wydawaniu i nakładaniu znaczków usznych oraz wystawianiu świadectw miejsca pochodzenia.

W szczególności stwierdza się następujące usterki:

świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt wystawione bywają na odcinkach grzbietowych lub na formularzach nieprzepisowych a nawet niejednokrotnie na zwyczajnych świstkach papieru, poszczególne rubryki takich świadectw nie są należycie wypełniane, a niejednokrotnie zupełnie niewypełnione, szczególnie często stwierdzanymi usterkami są: brak podpisu osoby wystawiającej, brak odcisku urzędowej pieczęci, odnośnej władzy brak daty, brak terminu ważności odnośnego świadectwa, brak podania nazwy powiatu, gminy i miejscowości pochodzenia zwierząt, brak należytego opisu zwierząt legitymowanych takimi świadectwami miejsca pochodzenia a zwłaszcza często stwierdza się niepodawanie gatunku płci, maści zwierzęcia i t. p. danych potrzebnych dla ustalenia jego identyczności.

Winę nieodpowiedniego wystawiania świadectw miejsca pochodzenia zwierząt w pierwszym rzędzie ponoszą osoby do wykonywania tych czynności upoważnione.

W związku z powyższem przypomina się przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22. III. 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o

badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 408) zmienionego rozporz. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15. XI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 961) w myśl których zwierzęta jednokopytowe (konie, osły, muły, osłomuły) bydło rogate, świnie, owce, kozy i drób.

- a) będące w posiadaniu osób handlujących zwierzętami,
- b) dostarczane na stacje kolejowe i przystanie wodne do załadowania.
- c) spędzane do rzeźni, na targowiska, targi, jarmarki, pokazy i przetargi publiczne, jak również konie przedstawiane komisjom remontowym winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w świadectwa miejsca pochodzenia. Dowody tożsamości wydawane dla koni przez władze wojskowe zastępują świadectwo miejsca pochodzenia.

Dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego wymagane są jednostkowe (na każde zwierzę z osobna) świadectwa miejsca pochodzenia, dla innych zwierząt (świn, owiec, kóz i drobiu) mogą być wydawane zbiorowe świadectwa miejsca pochodzenia, które mogą być zbiorowe wydane tylko wówczas, o ile chodzi o zwierzęta tego samego gatunku, należące do tego samego posiadacza.

Świadectwo miejsca pochodzenia ma zawierać:

- a) imię i nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza.
- b) szczegółowy opis zwierzęcia. Dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego należy podać gatunek (koń, osiel, bydło rogate i t. p.) maść (gniady, siwy, czarno, czerwono, szaro-biały i t. p.) płć (wałach, klacz, ogier, buhaj, jałówka, krowa i t. p.) oraz wiek i szczególne znaki 9 znaczek usznych,

piętno, znamię wypalone, lub wystrzyżone it.p.) zwierzęcia w świadectwach zaś wystawionych dla świń, owiec, kóz wystarczy podać gatunek (świnia, koza, owca i t. p.) (słowami) pleć (maciora, wieprz, baran itp.) oraz masć (biały, czarny, szary, czarno-biały i t. p.) w świadectwach wystawionych dla drobiu wystarczy podać gatunek (kury, kaczki, gęsi i t. p.) oraz ilość drobiu, Data wystawienia i data ważności świadectwa winna być wyraźnie i czytelnie wypisana. W razie konieczności uskutecznienia jakichkolwiek poprawek, czyto w opisie zwierząt, czy też w wyszczególnieniu dat, osoba wystawiająca dane świadectwo miejsca pochodzenia winna przy dokonanej poprawce dopisać notatkę o dokonaniu tej poprawki wymieniając datę dokonania oraz stwierdzając to swym podpisem i odciskiem urzędowej pieczęci tuż obok dokonanej poprawki.

W razie zamknięcia obszaru danego pow. dla wywozu pewnego gatunku zwierząt zagranicę zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. W. III. 10. B/3 z dnia 18. I. 1931 r. należy umieszczać na świadectwach miejsca pochodzenia wystawionych dla zwierząt danego gatunku, zastrzeżenie wypisane czerwonym atramentem lub odbite stempelem czerwonym tuszem z napisem „Wywóz danych zwierząt zagranicę wzbroniony”. Dostrzeżenie to umieszczać należy na pierwszej stronie świadectwa miejsca pochodzenia.

Świadectwa miejsca pochodzenia winny być wystawione atramentem pismem wyraźnym i czytelnym. Świadectwa miejsca pochodzenia mogą wydawać osoby, które je wystawiają tylko faktycznym posiadaczom zagród i zwierząt danej miejscowości, a nie nabywcom handlarzom, rzeźnikom i t. p.

Zaznacza się, że w myśl obowiązujących obecnie przepisów świadectwa miejsca pochodzenia winny być dostatecznie dla zwierząt i dla drobiu (spędzanych do rzeźni, publicznych i prywatnych). Zwierzęta dostarczone do uboju w takich rzeźniach nie mogą być poddane ubojowi wzgl. mięso ich nie powinno być oznakowane pieczęcią odn. organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa tak długo, dopóki odn. rzeźnik nie dostarczy właściwego świadectwa miejsca pochodzenia. Powyższe nie dotyczy zwierząt poddawanych ubojowi w t.zw. gospodarstwie domowym posiadanych dla własnego użytku.

Bloki świadectw miejsca pochodzenia zwierząt winny być tak zeszyte aby tworzyły zeszyt związany po 100 (sto) kartek kolejno nu-

merowanych. Bloki te winny być dostarczone poszczególnym gromadom wzgl. osobom upoważnionym ich wydanie przez właściwe Zarządy Gminne po opieczątowaniu ich pieczęcią tego Zarządu Gminnego w ten sposób, aby jedna połowa odcisku pieczęci przypadła na właściwe świadectwo miejsca pochodzenia, druga połowa zaś na jego odcinek grzbietowy. Niezależnie od powyższego każde świadectwo miejsca pochodzenia winno być opatrzone odciskiem urzędowej pieczęci osoby do wystawiania ich upoważnionej, które winny mieć stale w zapasie 1 nienapoczęty blok świadectw. Odcinki grzbietowe po wyczerpaniu odn. bloku świadectw miejsca pochodzenia należy zwracać właściwym Zarządom Gminnym, które obowiązane są przechowywać je w należytych stanie przez przeciąg dwu lat od daty ostatniego wystawienia świadectwa miejsca pochodzenia w tym bloku.

Znaczkii uszne nakładane są niejednokrotnie na uchu prawem wbrew zarządzeniu Woj. Poznańskiego z dnia 22. III. 1936 r. (Poznański Dzienn. Wojew. Nr. 5 z 1. II. 1936 r. (w myśl którego znaczkii uszne winny być nakładane na uchu lewym a jedynie w braku lewego, na uchu prawem. Nakładanie tych znaczków niejednokrotnie dokonywane jest przy pomocy kamieni itp. przedmiotów. Tego rodzaju nie stosowne nakładanie znaczków usznych, pociąga w następstwie szybkie ich wypadanie, na skutek czego zwierzęta dostarczane są na targi bez wymaganych kolczyków, które w drodze zostały zgubione. Taki stan rzeczy w znacznej mierze utrudnia normalny tok urzędów. lekarzy weterynaryjnych pełniących czynności urzędowego nadzoru weterynaryjnego nad targami. Znaczkii uszne winne być zakładane na zewnętrznej szczytowej części ucha zwierzęcia w ten sposób, by napis określający znak Województwa, powiatu, Gminy i Gromady zwrócony był na zewnątrz, a numer kolejny znaczkii do wnętrza ucha zwierzęcia.

Niedopuszczalnym jest również, jak to kilkakrotnie stwierdzono, nakładanie znaczków usznych zwierzętom przez handlarzy w innej miejscowości, a dowiezionych do drugiej miejscowości dla ich oznakowania, tak samo niedopuszczalnym jest wydawanie znaczków usznych do rąk osób postronnych np. handlarzy i tp. Nałożenie znaczków usznych należy bowiem do obowiązków osób do tej czynności upoważnionych za co zresztą otrzymują one stosowne wynagrodzenia.

Osoby wystawiające świadectwa miejsca pochodzenia dla bydła rogatego dostarczane go

Ogłoszenie

Państwowy Bank Rolny - Oddział w Poznaniu polecił zawiadomić interesantów, że informacji dotyczących stanu zadłużenia poszczególnych dłużników Banku udzielać będzie jedynie w drodze pisemnej, osobiste zgłoszenia natomiast są bezcelowe i powodują tylko niepotrzebne koszty.

Śrem, dnia 13 czerwca 1936 r.

Za Starostę Powiatowego
(—) Doliński, Referendarz.

Nr. R. 51/257/36.

Zmiana na stanowisku organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodzie wiejskim Książ.

Z dniem 1 lipca 1936 r. wyznaczam do wykonywania urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w obwodzie wiejskim Książ, oglądacza mięsa p. Narcyza Płończyńskiego, który zamieszka w Książu.

Śrem, dnia 30 czerwca 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Krykiewicz
Starosta Powiatowy.

na targi niejednokrotnie, albo wcale nie podają treści napisu znaczka usznego albo też podają tylko numer bieżący, wypisując te dane w najrozmaitszych miejscach wystawionego świadectwa miejsca pochodzenia a nieraz nawet na odwrotnej stronie takiego świadectwa. W związku z powyższem zwraca się uwagę, że całkowitą treść napisu na odn. znaczku usznym (a więc numer bieżący kolczyka, znak Województwa, powiatu Gminy i Gromady) należy wpisywać tym samym atramentem w poz. 2a. formularza świadectwa miejsca pochodzenia zwierząt wzoru Nr. 1 załącznika do § 4 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 408).

Powyższe podaję do wiadomości PP. Sołtysom i osobom upoważnionym do wystawiania świadectw miejsca pochodzenia zwierząt oraz nakładania znaczków usznych bydła rogatego z tem, że winni niestosowania się do otrzymanych wskazówek i zarządzeń będą pociągani do odpowiedzialności.

Śrem, dnia 30 czerwca 1936 r.

Nr. W. 23/36. Starosta Powiatowy
(—) Krykiewicz.

